

Анотація. У статті на фактологічному матеріалі розглянуто особливості симпозиумного руху в сфері художньої кераміки в Україні в ХХІ ст., участь українських художників в аналогічних творчих імпрезах за кордоном та іноземних художників в Україні. Проаналізовано організаційно-творчі процеси, що впливають на спілкування художників у творчих групах. На основі детального аналізу подій та творів, інтерв'ювання учасників, доводиться авторська теза про визначну культуротворчу роль симпозиумів як явища новітньої художньої культури.

Ключові слова: симпозиуми художньої кераміки, сучасна художня кераміка, мистецькі проекти.

Анотація. В статье на фактологическом материале рассмотрены особенности симпозиумного движения в области художественной керамики в Украине в ХХІ веке, участие украинских художников в аналогичных творческих симпозиумах за рубежом и иностранных художников в Украине. Проанализированы организационно-творческие процессы, влияющие на общение художников в творческих группах. На основе детального анализа событий и произведений, интервьюирование участников, приходится авторская тезис о выдающейся культуротворческой роль симпозиумов как явления новейшей художественной культуры.

Ключевые слова: симпозиумы художественной керамики, современная художественная керамика, художественные проекты.

Summary. The article describes the features fact sheets simpoziumnogo movement in art pottery in Ukraine in XXI century, the participation of Ukrainian artists in similar creative workshops abroad and foreign artists in Ukraine. Analyzed the organizational and creative processes that affect communication of artists in the creative team. Based on a detailed analysis of the events and products, interviewing participants, the author's thesis has an outstanding role kulturotvorcheskim symposiums as a phenomenon of modern culture.

Keywords. Symposia art pottery, contemporary art pottery, art projects.

Марина КОНДРАТЬЄВА
науковий співробітник ІПТСМ

ЗВИЧАЙНИЙ ЛИЦАР До портрета Шона Коннері

Шон Коннері уособлює в собі персонажів класичної британської літератури: він мужній і благородний як лицар, йому притаманний суто англійський гумор. Коннері може бути брутальним, як Генріх VIII, і загадковим, як Шерлок Холмс.

Насправді Шона звать Томас. Він народився в спекотний літній день 1930 року. Як кожен справжній британець, Коннері із дитинства марив конями. Вже в тринадцять років майбутня зірка кінематографу був вимушений піти працювати: він розвозив молоко, допомагав м'яснику, доставляв газети. А весь вільний час грав у футбол (теж суто англійська забава). Потім була армія, робота в меблевому магазині (в цей час Шон навчився робити все: від шаф до трун). Коннері починає займатися атлетизмом та, зрозумівши, що титул «Містер Всесвіт» йому не світить, майбутня зірка кіноекрану влаштовується статистом в лондонський театр «Саут Пасіфік». У цей час Шон є актором, який читає книгу К. Станіславського «Мое життя в мистецтві» і остаточно вирішує зв'язати своє життя із класичним театром (про це сам Ш. Коннері згадує в інтерв'ю).

Восени 1956 року Коннері отримує роль пройдисвіта у стрічці «Зворотного шляху не має». Потім були фільми «Пекельні водії», «Замок із годинниковим механізмом». Та успіх Шону принесла телестановка «Реквієм для важковаговика».

Коннері настільки був переконливий у ролі боксера-ветерана, що режисери та продюсери вже не могли встояти перед його харизмою. Коннері потрапляє к Уолту Диснею. Він грає в його постановці «Дарбі О'Тілл і маленький народець» Майкла Мак Бріджа — молодого чоловіка, що замінює старого сторожа. Та найголовніше: пісня «Гарненька ірландська дівчинка», виконана Коннері, стає хітом. «Шотландія може мною пишатися: я це і співаю», — жартував актор. Та Коннері все ж таки частіше запрошували до театру та на телебачення: кінематографічний світ не хотів сприймати норовливого шотландця. Коннері бере участь у багатьох постановках Бі-Бі-Сі. А за роль Вронського в «Анні Кареніній» критики порівняли Шона із самим Лоуренсом Олів'є.

Під час співбесіди із продюсерами серіалу «Джеймс Бонд» Коннері метушився по залу, стукав по столу, а потім взагалі відмовився від проб. «Товар перед вами. Якщо хочете — беріть, ні — то і ні». Самовпевнено актор пішов геть, а продюсери дивились на його статуру та ходу у вікно. Вони були вражені. Сам Коннері потім зізнався, що репетировав цю ходу декілька тижнів. Не всі були в захваті від Шона, але його кандидатуру було

затверджено. І почалося: Коннері водили по найдорожчим ресторанам і у закриті клуби, кожен вечір — урок танців. У такий спосіб із актора виліплювали елегантного супер-агента. Що вже казати про фрак — із ним актор більше не розлучався.

Прем'єра першого фільму про Джеймса Бонда за участю Коннері відбулась у Лондоні і мала величезний успіх. Потім був Нью-Йорк — те саме. До речі, того ж 1962 року Коннері одружився і завзято прийнявся будувати в Лондоні родинне гніздо — дружина була вагітна. Після наступної серії про Бонда («Із Росії з коханям») Коннері піднявся у рейтингу акторів Великобританії з десятого місця на четверте. Бондіана стала модною (навіть в Оксфордському університеті відкрився клуб шанувальників «Агента 007»).

Після виходу на екрани стрічки «Голдфінгер» Ш. Коннері зрозумів: його більше не існує, є тільки Джеймс Бонд. Преса і далі продовжувала писати схвальні рецензії на роботу Коннері в образі супер-агента, та сам актор мріяв про інші ролі, інші ампула. 1964 він знімається у фільмі Альфреда Хічкока «Марні» — актор лізе із шкіри геть, граючи філадельфійського бізнесмена. Він біжить від Джеймса Бонда, він не хоче про нього чути.

Нарешті Коннері з'являється у стрічці Сідні Люмета «Пагорб». А Бонд: ну, куди ж без нього. Коннері пропонують все більш і більш грошей за виконання ролі красеня, що рятує світ, — і актор, який виріс у злиднях, не в змозі протистояти спокусі. Нова серія про Бонда «Шарова блискавка» і стрічка Люмета виходять на екрани одночасно, але Коннері не має на жодній із прем'єр — він ховається у власному будинку, поруч із коханою родиною. Коннері хапається за роль бунтівника, за глибокий і навіть філософський образ, який він блискучо створює у фільмі «Прекрасне безглуздя». Та глядач бачить актора тільки в образі Бонда. Бігти від цієї параної, почати нове життя! — вирішує актор. Він руйнує родину акторки Мішелін Рокбрун (матері трьох дітей), та й його власна родина вже не існує. Він знову закоханий і знову із головою занурюється в роботу. Одна стрічка змінює іншу: «Вбивство у східному експресі», «Вітер і лев» та інші. Здавалося б, Коннері розпочав нову сторінку в житті, і «Бондіана» залишалась в минулому. Та гонорар у п'ять мільйонів доларів (у 1980-х це були шалені для актора гроші) — зробив свою справу. «Фільм треба назвати «Ніколи не кажи ніколи» — сміялась тоді дружина Коннері. — Ти ж казав, що ніколи не повернешся до Бондіани». Стрічку так і назвали. Після цих зйомок Коннері надовго пішов із світу кінематографу: його цікавив гольф і кохана Мішелін. Та все ж таки пристрасть взяла своє.

Стрічка Анно «Ім'я Рози» за романом Умберто Еко стала новим триумфом актора. Фільм зібрав у прокаті більше грошей, ніж навіть стрічки про Бонда. Сам Коннері в цьому фільмі зіграв монаха (Вільгельма Баскервільського), мабуть — себе самого: мудрого, великодушного і вже старіючого чоловіка. Наступний фільм — і знов успіх: у фільмі Брайна де Пальми «Недоторкані» партнерами Коннері були Роберт де Ніро і Кевін Костнер. Пальма зібрав найкращих акторів сторіччя. Сам Коннері грав американського поліцейського із британським корінням. І зіграв так, що навіть «Оскара» отримав, а Стівен Спілберг перестав давати Коннері спокійні спати — він мріяв працювати із цим актором, і його мрія реалізувалась у проєкті «Індіана Джонс». Більш того: Коннері переписав роль свого героя, змінив його характер. Що залишалось Спілбергу? Тільки погодитись.

Коннері завжди був небайдужий до Росії, і тематика цієї країни присутня в його творчості. Стрічки «Половання за «Червоним Жовтнем» та «Російський дім» були в чомусь схожими із фільмами про Бонда, тільки тепер Коннері грав із іронією. У першу чергу до себе самого. Маючи безліч нагород (у тому числі Канського кінофестивалю і лицарський титул, даний королевою Великобританії), Коннері має славу скряги. Він постійно судиться із продюсерами, журналістами та навіть із власним агентом. «Я не хочу бачити, як мене обкрадають голлівудські негідники», — каже актор.

Сьогодні актор із дружиною живе тихим, спокійним життям. Вони продовжують грати у гольф і читають книжки. «Бонд мене більше не цікавить. Я хочу зіграти Сократа».

Його життя було непростим: він багато чого пережив і відчув на власній шкірі. Мабуть, тому й шов до своєї мрії, не боячись проблем та перешкод. Сьогодні йому за вісімдесят. Але якщо подивитись в очі Коннері, побачите все той самий вогонь, пристрасть і лицарську відвагу.

Анотація. Основою статті є творчий доробок відомого британського актора Шона Коннері.

Ключові слова: Шон Коннері, кінематографія.

Аннотация. Основой статьи является творческая сторона жизни известного британского актера Шона Коннери.

Ключевые слова: Шон Коннери, кинематограф.

Summary. The basis of the paper is the creative side of the life of the famous British actor Sean Connery.

Keywords: Sean Connery, cinema.